

การแปลงเพคปลาหมอีสเทิร์นบลูโดยการให้อาหารที่ผสมด้วยออกอร์โนน 17Α - เมธิล เทสโทสเตอโรน แก่ลูกปลาหมอีสเทิร์นบลูที่ดุงไช่เดง (Yolk) ยุบแล้ว ที่ระดับความเข้มข้นของออกอร์โนน 0 (กลุ่มควบคุม), 40, 60 และ 80 มิลลิกรัมต่อกรัม เป็นระยะเวลา 20 และ 30 วัน หลังจากครบกำหนดระยะเวลาให้อาหารผสมออกอร์โนนแล้วจะเปลี่ยนมาให้อาหารที่ไม่ได้มีการผสมออกอร์โนนแก่ลูกปลาและเลี้ยงลูกปลา ต่อจนสามารถแยกเพศได้ พนบว่า ลูกปลาหมอีสเทิร์นบลูที่กินอาหารผสมออกอร์โนนทุกระดับความเข้มข้นจะมีลักษณะคล้ายเพศผู้เปอร์เซ็นต์สูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) โดยพนบว่าลูกปลาหมอีสเทิร์นบลูที่กินอาหารผสมออกอร์โนนที่ระดับความเข้มข้น 40, 60 และ 80 มิลลิกรัมต่อกรัม มีเปอร์เซ็นต์ปลาที่มีลักษณะคล้ายเพศผู้ คือ 71.13 ± 10.87 , 75.79 ± 11.45 และ 79.23 ± 13.93 ตามลำดับ โดยกลุ่มควบคุมมีค่าเท่ากับ 35.13 ± 5.12 เปอร์เซ็นต์ สำหรับระยะเวลาที่ให้อาหารผสมออกอร์โนนแก่ลูกปลาเป็นเวลา 20 และ 30 วัน สามารถเห็นได้ยวนำให้ลูกปلامีสัดส่วนเพศผู้เพิ่มขึ้นเมื่อระยะเวลาเพิ่มขึ้น โดยพนบว่าทั้งสองระยะเวลา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) คือมีค่าเท่ากับ 55.78 ± 4.89 และ 74.85 ± 15.52 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนอัตราการเจริญเติบโต พนบว่าลูกปลาที่ได้รับออกอร์โนนในทุกระดับความเข้มข้นมีอัตราการเติบโตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P>0.05$) กับกลุ่มควบคุม และอัตราการรอตตาย พนบว่าปลาที่ได้รับออกอร์โนนที่ระดับความเข้มข้น 40 มิลลิกรัมต่อกรัม เป็นระยะเวลา 20 วัน มีอัตราการรอตตายแตกต่างกับกลุ่มควบคุม, กลุ่มที่ได้รับออกอร์โนนที่ระดับความเข้มข้น 40 และ 60 มิลลิกรัมต่อกรัม เป็นระยะเวลา 30 วัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P<0.05$) แต่ไม่มีความแตกต่างกับกลุ่มทดลองอื่นๆ โดยปลาในกลุ่มควบคุมมีอัตราการรอตตายสูงสุด คือ 97.50 ± 1.12 เปอร์เซ็นต์ และ กลุ่มที่ได้รับออกอร์โนนที่ระดับความเข้มข้น 40 มิลลิกรัมต่อกรัม เป็นระยะเวลา 20 วันมีอัตราการรอตตายต่ำที่สุด คือ 80.00 ± 5.00 เปอร์เซ็นต์